

РЕШЕНИЕ

№ 344

гр. Карлово, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, I-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Асима К. Вангелова-Петрова

при участието на секретаря Снежанка В. Данчева
като разгледа докладваното от Асима К. Вангелова-Петрова Гражданско дело
№ 20235320100091 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание на иска е по чл. 432, ал. 1 във вр. с
чл. 386, ал. 1, във вр. с чл. 400, ал. 2 от КЗ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Ищецът – И. Х. Б. твърди, че на ***г., около 07:30 ч. в гр. К. до
паркинга находящ се на ул. „И.П.“, при условията на нормална видимост,
настъпило ПТП между МПС марка „Т.“, модел „К.В.“, с рег. № ***,
управлявано от И.У., с дата на раждане ***г. и МПС марка „Х.“, модел „Д.“, с
рег. № ***, собственост на ищцата, управлявано от С.С., с дата на раждане
24.06.1996г., с когото живеели на семейни начала. Механизмът на ПТП-то
бил следният: С.С. се движил с допустимата по ЗДВП скорост, по улица
„И.П.“ и достига до паркинга, находящ се на същата улица, виждайки сводно
паркомясто, леко натиснал спирачката и плавно намалил скоростта, за да
завие наляво и да паркира. В този момент БИ. ударен в задната част на
автомобила от МПС марка „Т.“, модел „К.В.“, с рег. № ***, управлявано от
И.У., с дата на раждане ***г., като въпросното МПС било застраховано към
ответното застрахователно дружество с полица № ***, валидна до ***г.
Безспорно причината за възникването на ПТП-то е виновното поведение от
страна на водача на МПС-то с рег. № *** и се изразявало в неспазване на

необходимата дистанция между управлявания от него автомобил и нейния собствен такъв, вследствие на което не успява да установи необходимия контрол над управляваното от него МПС. По този начин настъпило ПТП с материални щети. След инцидента, след като се уверяват, че няма пострадали хора и няма противоречие относно настъпването на инцидента, с виновния водач попълнили двустранен констативен протокол, в който отразили всички необходими факти, свързани с него.

Тъй като виновният водач имал валидно сключена застраховка „Г.О.“ към ответното ЗД „Б.И.“ АД, с ЕИК ***, с полица № ***, още на същия ден от настъпването на застрахователното събитие - ***г. позвънила до офис на техен представител, за да ги уведоми за всички обстоятелства и факти свързани с настъпилото ПТП. В тази връзка, били извършени два огледа на собствения ѝ лек автомобил, за да се установят по обективен и несъмнен начин всички настъпили вреди, вследствие на инцидента, както и механизма на тяхното причиняване. С оглед на това от представители на ответника, били съставени два броя описи на щети от ***г. и 09.11.2022г. Във въпросните документи се установили конкретните имуществени вреди по отношение на собствения ѝ лек автомобил, както и тяхната степен на увреда. Щета на ищцата била заведена под № ***/***г. и била уведомена, че в законоустановения срок, че ще ѝ бъде преведено по банков път предвиденото и справедливо застрахователно обезщетение. Видно от изготвените от страна на представителите на ответника описи на щети, настъпилите имуществени вреди, по отношение на собствения ѝ лек автомобил, били както следва: облицовка броня задна - със степен на увреждане - първа + боя; капаче теглич задна броня - със степен на увреждане - смяна + боя; врата багажник- със степен на увреждане - втора + боя; задна престилка - със степен на увреждане - втора + боя; рог заден - със степен на увреждане - втора + боя; подбагажник - със степен на увреждане - втора + боя.

Вследствие на изложеното, на 04.01.2023г. получила обезщетение сумата в размер на 398.14 лева от ЗД „Б.И.“ АД. Тъй като посочената сума не отговаряла на реално претърпените от нея имуществени вреди за собственото ѝ МПС с рег. № ***, на 12.01.2023 г. подала жалба на основание чл. 108, ал. 6 от КЗ, като поискала да ѝ бъде доплатена реално дължимата ми сума. За съжаление ответникът не счел нейните искания за доплащането на реално

дължимото ѝ застрахователно обезщетение за основателни и не се произнесъл в срок.

Намира, че при определяне размера на дължимото обезщетение застрахователят следва да се съобразява с разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ, според която обезщетението следва да е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност, каквато хипотеза не е налице. Размерът на стойността на вредата в случая следва да се определи по средни пазарни цени към датата на увреждането и това е сумата от 2 398.14 лева. Това е така, защото принципът на пълната обезвреда, действащ и по отношение на застрахователя, чиято отговорност е реципрочна на тази на делинквента, изисква обезщетението да се определи в размер на действителната стойност на увреденото имущество. За действителна се смята - стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, а за възстановителна, цената за възстановяване на имуществото със същото по вид и качество. Това е определението на понятията дадено и в разпоредбата на чл. 400 КЗ - възстановителна застрахователна стойност е стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Иначе казано, ще се дължи пазарната стойност на увреденото имущество, тъй като това е стойността, срещу която може да се купи друго такова, със същото качество.

Счита, че сумата, представляваща претърпените от ищцата имуществени вреди, определени, съгласно разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ, били както следва:

- 399.50 лева, представляващи сбора от сумите на цената на облицовката на задната броня, подлежаща на поправка със степен на повреда първа в размер на 200.00 лева, цената на боята в размер на 99.50 лева и цената за труда необходим за нейното нанасяне в размер на 100.00 лева;

- 399.50 лева, представляващи сбора от сумите на цената на капачето на теглича на задната броня, подлежащо на замяна в размер на 300.00 лева с такова от същия вид, цената на труда необходим за неговата замяна в размер на 99.50 лева;

- 400.64 лева, представляващи сбора от сумите на цената на врата багажник, подлежаща на поправка със степен на повреда втора в размер на 200.00 лева, цената на боята в размер на 100.64 лева и цената за труда необходим за нейното нанасяне в размер на 100.00 лева;

- 399.50 лева, представляващи сбора от сумите на цената на задната престилка, подлежаща на поправка със степен на повреда втора в размер на 200.00 лева, цената на боята в размер на 99.50 лева и цената за труда необходим за нейното нанасяне в размер на 100.00 лева;

- 399.50 лева, представляващи сбора от сумите на цената на задния рог, подлежаща на поправка със степен на повреда втора в размер на 200.00 лева, цената на боята в размер на 99.50 лева и цената за труда необходим за нейното нанасяне в размер на 100.00 лева;

- 399.50 лева, представляващи сбора от сумите на цената на под багажника, подлежащ на поправка със степен на повреда втора в размер на 200.00 лева, цената на боята в размер на 99.50 лева и цената за труда необходим за нейното нанасяне в размер на 100.00 лева;

Общата сума на претърпените имуществени вреди от ищцата остойността в размер на 2 398.14 лева, представляващи претърпените имуществени щети по отношение на собственото ѝ МПС - лек автомобил марка „Х.“, модел „Д.“, с рег. № ***, като от нея следва да се извади сумата от 398.14 лева, която ѝ е безспорно платена от ответника и по този начин се формира цената на настоящия иск – 300.00 лева, която се явява частичен иск на сумата от 2 000.00 лева.

МОЛИ съда, да постанови решение, с което на основание чл. 386, ал. 1 и ал. 2 от КЗ, във вр. чл. 432, ал. 1 от КЗ, във вр. чл. 86 от ЗЗД, да осъди ответното дружество да заплати на ищеца сумата в размер на 300.00 лева, явяваща се частичен иск на сумата от 2 000.00 лева, представляваща неизплатените имуществени вреди по отношение на собственото му МПС - лек автомобил марка „Х.“, модел „Д.“, с рег. № *** и законна лихва върху сумата - предмет на настоящия иск, считано от датата на завеждането на искова претенция - 24.01.2023г. до датата на окончателното изплащане на задължението. Претендира за направените по делото разноси, включително - адвокатски хонорар. Моли, обезщетението за настъпилите имуществени вреди по отношение на собствения ѝ лек автомобил, ведно с законната лихва

от датата на завеждането на настоящата искова претенция - 24.01.2023 г. до датата на окончателното изплащане на задължението, както и направените от съдебно-деловодни разноски, в това число и заплатения адвокатски хонорар да бъде преведено по следната банкова сметка: ***, в К.Б. ЕАД, собственост на адв. М. Т..

В ХОДА на делото, съдът е допуснал на основание чл. 214 от ГПК изменение на цената на първоначално предявения иск, като същият е увеличен на сумата от 1250.00 лева.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът - ЗД „Б.И.“ АД е подал писмен отговор, с който признава, че действително с И.П.У. има сключена задължителна застраховка „Г.О.“ за автомобил „Т.К.“ с рег.№ **. В тази връзка била издадена полица № **. В срока на действие на цитираната полица в дружеството имало заведена щета по ГО под № ** от ищеца - И. Х. Б.. След предявяване на преписката и преглед на документите, съдържащи се в нея, бил съставен ликвидационен акт за изплащане на застрахователно обезщетение. Дружеството одобрило погасяването чрез плащане за сумата от 398.14 лв. Към момента застрахователят е изплатил на ищеца сумата, определена като обезщетение. Оспорва предявения иск по размер. Определеното обезщетение намира, че било съобразено с факта, че към датата на ПТП-то (**г.), МПС марка „Х. Д.“ с рег. № ** било в експлоатация над 12 години и същото не е било в гаранция (годината на производство е 2010г.), като при определяне на размера на щетите се прилага и коефициент на овехтяване. Поради тази причина и сумата претендирана от ищеца следва да бъде по-малка. Оспорва иска по размер. Претендираната сума не отговаряла на действителната стойност на причинените щети. Счита, че в калкулацията изготвена от сервизите, до които се е допитал ищеца, били включени ремонтно-възстановителни дейности, които не са били необходими, както и дейности и части, които не са били увредени в следствие на процесното събитие. Счита, че били завишени сумите необходими за доставка, монтаж и въвеждане в експлоатация на автомобила. Моли съда да отхвърли изцяло предявения срещу ЗД „Б.И.“ АД иск, като претендира разноски, в това число и адвокатски хонорар. Моли съда, в случай че частично уважи иска, да присъди съдебни и деловодни разноски и адвокатски хонорар съразмерно на отхвърлената част от иска. Прави възражение за прекомерност на

възнаграждението за процесуален представител на ищеца и моли на основание чл.78, ал.5 от ГПК да намалите същото.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

По делото не се спори, а и от представената справка, касаеща проверка за сключена застраховка „Г.О.“ се установява, че по отношение на МПС - марка „Т.“, модел „К.В.“, с рег. № *** е налице валидна застраховка по полица за периода 28.02.2022г. – ***г., т.е. включващ датата на деликта при ответното застрахователно дружество – ***г. Този факт се установява и от приложената по делото застрахователна полица № ***, валидна до ***г.

Видно от представеното копие от Свидетелство за регистрация, Част I, ищецът - И. Х. Б. е собственик на МПС - марка „Х.“, модел „Д.“, с рег. № ***.

Описаният механизъм ПТП се потвърждава и от двустранен констативен протокол за ПТП от ***г., който е съставен и подписан от пострадалите лица, доколкото мястото на произшествие не е посетено от длъжностните лица от съответното РУ на ОД на МВР. По отношение на доказателствената му стойност, досежно възприетите от съставителя факти за наличието на имуществени вреди по превозните средства, както и за разположението им в пространството, документът има характер на официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179 от ГПК. Страните са удостоверили факти, които лично са възприели на мястото на ПТП, поради което в свидетелстващата си част документът обвързва съда с материална доказателствена сила.

Видно от приложената застрахователна преписка, своевременно е уведомен застрахователя, в лицето на „Б.И.“ АД, като С.С. - собственик на увредения автомобил - марка „Х.“, модел „Д.“, с рег. № *** е подал Уведомление за щета по „Застраховка Г.О.“ въз основа на което е образувана щета № ***/***г. Застрахователят след оглед и оценка в свой Доклад № ***01/16.11.2022г. и приел, че на собственика на увредения автомобил следва да бъде изплатено застрахователно обезщетение в размер на 398.14 лева. По делото е безспорно, че посочената сума е изплатена от застрахователя на ищеца, а това се установява и от приложеното в преписката – платежно нареждане от 04.01.2023г.

По отношение на механизма на реализиране на произшествието и стойността на причинените щети, съдът е допуснал САВТЕ, която поради оспорването ѝ от ответника и по искане на страната, съдът е допуснал повторна САВТЕ.

Вещото лице – Т. П. по допуснатата и изслушана първоначална САВТЕ дава следното заключение: - водачът С.С. управлява на МПС марка „Х.“, модел „Д.“, с рег. № *** по платното за движение на ул. „И.П.“ в посока от юг на север. В същото това време МПС марка „Т.“, модел „К.В.“, с рег. № ***, управлявано от правоспособния водач И.У. се е движел по ул. „И.П.“ в същата посока от юг на север зад лек автомобил „Х. Д.“. Лек автомобил „Т.В.“ застига движещият се отпред л.а. „Х. Д.“. Водачът на л.а. „Т.В.“ не успява да осигури необходимото разстояние между управлението от него автомобил и движещият отпред лек автомобил „Х. Д.“ и го удря в задната дясна част. Удара е настъпил в задната дясна част на „Х. Д.“ и в предната част на „Т.В.“. Следствие на удара е деформирана и увредена задната част на „Х. Д.“ и предната част на „Т.В.“. След удара автомобилите са установени на местата, на които са отразени в Двустранен констативен протокол за ПТП. Причината за настъпилото ПТП от техническа гледна точка е движението на лек автомобил „Т.В.“ управляван от И.У. на разстояние от движещият се пред него лек автомобил „Х. Д.“ по малко от разстоянието, което би му позволило да спре преди мястото на удара. Съгласно заключението на вещото лице, имуществените вреди по лек автомобил „Х. Д.“ следствие на удара от лек автомобил „Т.В.“ са - Задна броня; Заден капак (Врата багажник); Капак теглич; Задна престилка; Рог заден десен; Под багажник. Материални щети по лек автомобил „Х. Д.“ са подробно описани в Двустранен констативен протокол за ПТП и в Опис-заключение на щета по МПС изготвен от експертите на ЗД „Б.И.“ АД. Посочените повреди за „Х. Д.“ с рег. № *** съответстват по характер и големина на механизма, описан в Двустранен констативен протокол за ПТП и са типични при удар между автомобили. Следователно е налице причинно - следствена връзка между механизма на ПТП и вредите по лек автомобил „Х. Д.“. Съгласно заключението на вещото лице, пазарната стойност на материалите, консумативите и труда за възстановяване на вредите по лек автомобил „Х. Д.“ следствие на претърпяно ПТП са 1653.29 лв., а размерът на щетите при извършен ремонт с алтернативни резервни части и части втора употреба е: 1653.29 лв. Размерът

на щетите по средни пазарни цени е 1653.29 лв.

Вещото лице – С. М. по допуснатата и изслушана повторна САВТЕ дава следното заключение - водачът С.С. е управлявал лек автомобил „Х. Д.” с рег. № *** по платното за движение на ул. „И.П.“ в гр. К. в посока от юг на север, като е предприел маневра - завои на ляво към паркинг. През това време водачът И.У. е управлявал лек автомобил „Т.В.” с рег.№ *** в посока от юг на север по платното за движение на същия път, зад л.а. „Х. Д.”, като го е настигнал и така е настъпил удар между двата автомобила. Ударът е настъпил в предната част лек автомобил „Т.В.” и в задната част „Х. Д.”. Съгласно заключението на вещото лице, при механизма на произшествието, за които има данни по делото, а именно удар в задната част на лек автомобил „Х. Д.” от друг задно движещ се лек автомобил „Т.В.”, от техническа гледна точка е възможно да бъдат повредени процесните детайли в съответната степен. Стойността на ремонта за възстановяване на повредите по лек автомобил „Х. Д.” с рег. № *** включително нови части, детайли и труд е 1653.29 лв. В случая няма части за подмяна (освен капаче теглич бр. задна) поради което стойността на ремонта за възстановяване на повредите по Съгласно заключението на вещото лице, „Х. Д.” с рег. № *** включително нови части, детайли и труд е същата т.е. 1653.29 лв. В случая калкулацията не е направена по цени на оторизиран сервиз на марката или оторизиран сервиз на други марки, поради което стойността на ремонта за възстановяване на повредите по „Х. Д.” с рег. № *** включително нови части, детайли и труд е същата т.е. 1653.29 лв. Стойността на щетите по лек автомобил „Х. Д.” с рег. № *** по Наредба № 24 е 1643.61 лева.

По делото няма данни и не могат да бъдат изградени еднозначни изводи за наличие на други обстоятелства, довели до настъпване на изследваното ПТП. Поради това не може да се приеме, че причината за настъпване на ПТП-то е различна от описаната от ищеца и установена от вещите лица в заключението на САТЕ.

Други доказателства от значение по делото не са представени-

С оглед на установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

За уважаване на заявената искова претенция, следва да са налице следните материалноправни предпоставки (юридически факти), а именно: 1.

настъпване на покрит от застраховката Г.О. застрахователен риск по твърдения от ищцата механизъм на реализиране на ПТП; 2. претърпени от увреденото лице имуществени вреди; 3. пряка и непосредствена причинна връзка между настъпилия застрахователен риск и претърпените вреди; 4. размер на вредите. В доказателствена тежест на ищеца при условията на пълно и главно доказване на основание чл. 154, ал. 1 от ГПК е да установи посочените обстоятелства.

Приетите по делото заключения на съдебно-автотехническите експертизи не се различават като изводи относно - механизма на настъпилото на ***г. ПТП, настъпилите имуществени вреди и тяхната стойност. При осъществяване на механизма на ПТП, посочените повреди на МПС марка „Х.“, модел „Д.“, с рег. № *** са причинени от техническа гледна точка в следствие движението на лек автомобил „Т.В.“, управляван от И.У. на разстояние от движещият се пред него лек автомобил „Х. Д.“ по-малко от разстоянието, което би му позволило да спре преди мястото на удара. Имуствените вреди по процесния автомобил следствие на удара от лек автомобил „Т.В.“ са - Задна броня; Заден капак (Врата багажник); Капак теглич; Задна престилка; Рог заден десен; Под багажник. При тези обстоятелства е налице причинно-следствена връзка между повредите на МПС марка „Х.“, модел „Д.“, с рег. № *** и механизма на настъпилото ПТП.

От събраните по делото доказателства се установяват в пълнота и по несъмнен начин признаците от фактическия състав на непозволеното увреждане - настъпването на пътнотранспортното произшествие на сочената дата, причинено виновно от водача на застрахования автомобил. Установява се настъпването на вреди за ищеца, както и причинно-следствената връзка между виновното поведение на водача и вредоносния резултат. За ангажиране на отговорността на застрахователя на причинителя на увреждането, не е необходими наличието на влязла в сила присъда, която да ангажира наказателната му отговорност или пък влязло в сила наказателно постановление, за ангажиране на административно-наказателната му отговорност. Обстоятелствата от значение за разрешаване на правния спор, в това число и механизмът на ПТП подлежат на установяване в производството по предявения граждански иск за обезщетяване на претърпените вреди.

Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ, увреденото лице, спрямо

което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Г.О.“ при спазване на изискванията на чл. 380 от КЗ. Кодекс за застраховането, изисква преди да се пристъпи към съдебна намеса в отношенията между пострадалия и застрахователя, пострадалото лице да отправи застрахователна претенция до застрахователя, като спазването на това изискване е предпоставка за допустимост на прекия иск по реда на чл. 432, ал. 1 от КЗ. В случая, видно от ангажираните писмени доказателства, а именно – постъпилата застрахователна преписка, безспорно по делото се установи, че ищецът е уведомен, че щетата по марка „Х.“, модел „Д.“, с рег. № ***. По образуваната застрахователна щета, ЗД „Б.И.“ АД е приело, че застрахователното обезщетение по настъпилите имуществени вреди възлизат в размер на 398.14 лева. По делото са ангажирани доказателства за изплащане на посочената сума по сметка на ищеца.

От така посочената и коментирана кореспонденция се налага изводът, че ищецът е изпълнил законовото си задължение да заяви своята извънсъдебна претенция към застрахователя. Приетите обаче по делото две експертизи установиха, че размерът на щетите възлиза на 1653.29 лева.

Доколкото не е последвало обезщетяване на настъпилите вреди в пълен размер, то за ищеца остава открит исковият път за защита, посредством предявяването на осъдителен иск по реда на чл. 432, ал. 1 от КЗ. Предвид установените правнорелевантни предпоставки за ангажиране на отговорността на застрахователя по задължителната застраховка „Г.О.“, остава да се установи размерът, до който следва да се ангажира тя.

В случая ищеца претендира обезщетение за претърпени имуществени вреди, касаещи увреждания по притежаваното от него МПС, което е било увредено от причинителя на увреждането. Съгласно чл. 386, ал. 2 от КЗ, при настъпване на застрахователно събитие, застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. Размерът на застрахователното обезщетение се определя в рамките на договорената застрахователна стойност на имуществото, съобразно доказанния размер на претърпяната вследствие застрахователното събитие вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определено по пазарната му стойност. Обезщетението не може да надвишава действителната (при

пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т.е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. В този смисъл решение № 79 от 2.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 156/2009 г., I т. о., ТК, решение № 37 от 23.04.2009 г. на ВКС по т. д. № 667/2008 г., I т. о., ТК.

В случая, от двете изготвени по делото съдебни авто-технически експертизи се установява, че стойността на щетите на лек автомобил марка „Х.“, модел „Д.“, с рег. № *** следствие на претърпяното на ***г. ПТП са в размер на 1653.29 лв. Не са ангажирани доказателства уврежданията на автомобила да надхвърлят 70% от действителната му стойност към датата на настъпване на ПТП, следователно не е налице тотална щета. Като се вземе предвид стойността на ремонтно възстановителните операции и стойността на детайлите необходими за подмяна, може да се направи заключение, че е икономически целесъобразно да бъде извършен ремонт на увреденият автомобил. Отчитайки изплатеното към момента застрахователно обезщетение в размер на 398.14 лева, дължимият остатък възлиза на 1255.15. Исковата претенция на ищеца, предявена след направеното изменение на размера на иска, на основание чл. 214 от ГПК е в размер на 1250.00 лева, като същата се явява доказана, както по своето основание, така и по размер, поради което искът следва да бъде уважен.

Като законна последица от уважаването на иска е присъждането на законната лихва, която в случая се претендира от ищеца от датата на подаване на исковата молба – 25.01.2023г.

По отношение на разноските:

С оглед изхода на спора на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ищецът има право на разноски за ДТ в размер на 50.00 лева, депозит за вещо лице 150.00 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 500.00 лева, съгласно представения списък на разноските по чл. 80 от ГПК (л. 161 от делото) или общо 700.00 лева.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, ЗД „Б.И.“ АД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С. ***, р-н Л., бул. „Д.В.“ ***, представлявано от С.С.П. и К.Д.К. да заплати на И. Х. Б. от с. Д., община К., ул. „*** с ЕГН *****, по предявения иск с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, във вр. с чл. 386, ал. 1, във вр. с чл. 400, ал. 2 от КЗ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата в размер на 1250.00 (хиляда двеста и петдесет) лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди на лек автомобил марка „Х.“, модел „Д.“, с рег. № ***, в резултат на реализирано ПТП на ***г. до паркинга находящ се на ул. „И.П.“ в гр. К., причинено виновно от делинквента - И.П.У., водач на лек автомобил марка „Т.“, модел „К.В.“, с рег. № ***, застрахован по „Г.О.“ при ЗД „Б.И.“ АД с полица № ***, със срок на валидност до 27.08.2022г., за което е образувана преписка по щета № ***/***г., ведно със законна лихва върху сумата, предмет на настоящия иск, считано от датата на завеждането на настоящата искова претенция – 25.01.2023г. до датата на окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „Б.И.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С. ***, р-н Л., бул. „Д.В.“ ***, представлявано от С.С.П. и К.Д.К. да заплати на И. Х. Б. от с. Д., община К., ул. „*** с ЕГН *****, направените по делото разноски в размер на 700.00 лева.

УКАЗВА на ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „Б.И.“ АД гр. С., че присъдените суми могат да бъдат преведени по следната банкова сметка - IBAN: ***, в К.Б. ЕАД, собственост на адв. М. Т..

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано от страните, в двуседмичен срок от съобщаването му с въззивна жалба пред Окръжен съд - Пловдив.

К.Ш.

Съдия при Районен съд – Карлово: _____